

Po konfiskaci opravené vydání.

č. 36

tramp

kč 1

veleč. 031

Celostátní slezina zástupců všech osad koná se 21. a 22. listopadu.

Nikoli, jak mylně oznámeno, 7. a
8. listopadu!

Jeden z našich kamarádů
boxerů-trampů
Boža Pokorný.

Z posledních letních slezin.

Zvolili jste již ve vaší osadě
delegáta?

Je to náš člověk a lacino
nám prodá.

ŽIŽKOV, Husova 36.

! s'naW.
JIRAVA oblékne trampa
Po létě nastává zimní již chlad

„Tramp“ vychází týdně. — Jednotlivé číslo 1 Kč. — Předplatné ročně 42 Kč, půlletně 24 Kč, čtvrtletně 12 Kč. — Majitel a vydavatel Trampské vydavatelské družstvo v Praze, zaps. spol. s r. o. — Redakce a administrace Praha I., Rybná č. 23. — Telefon 606.33. — Tiskne a expeduje „Rota“, akc. spol., Praha I., Liliová ul. 13. — Za redakci odpovídá Géza Včelička. Novinová sazba povolena č. 290.458/VII-1930.

k celostátní slezině zástupců všech osad s Č. S. R. v Praze 21. a 22. listopadu

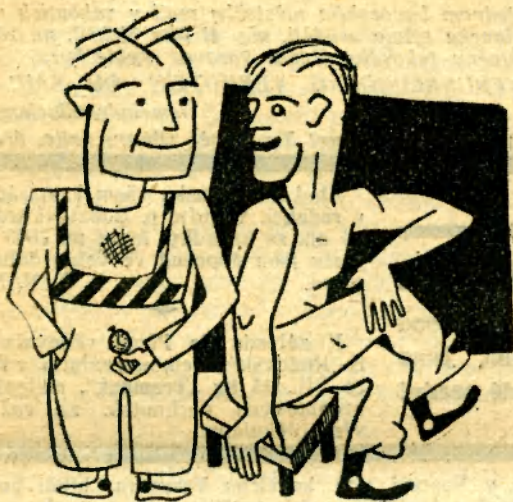
Po dalším jednání pražského TOVu o celostátní slezině připojuje se k prohlášení v minulém čísle několika změn.

K požadavku 1. dodává se ještě: a presenční vojenskou službou vůbec.

Požadavek 5. mění se a správně zní: Zdarma dříví ze státních a obecních lesů na stavbu chat.

K požadavku 6. přidává se: Vydávání cestovních pasů bez ohledu na majetkové poměry a politické přesvědčení.

Aby celostátní slezina mohla být řádně připravena, mění se datum na 21. a 22. listopadu, v Praze.

— Jedeš na slezinu do Prahy?

— Ne.

— Proč?

— Já da pěšky, protože na to nám dalo ministerstvo železnic sto procent slevy.

ani s tímto podfukem nás nezískáte pro předvojenskou výchovu mládeže

Mezi „dobré“ lidi, agitující pro předvojenskou výchovu mládeže, přiřadil se p. podpl. J. Beneš se svým článkem v „Důstojnických listech“. Tento pán na základě citátu Masaryka: „Chceme potomstvo zdravé a silné“ píše článek, kterým dokazuje nutnost nakoňdovati poddůstojníky a záložní důstojníky do obecných a občanských škol k „výchově“ dětí. Jistě že je to silný tabák, ale nás hlavně musí zajímat ty další perly.

Pan Beneš si náramně pochvaluje čin Jugoslaviie, která sestátnila „Sokol“ a tělovýchovné organizace, ve kterých nyní provádí militarisaci mládeže pod hlavičkou „tělesné výchovy“. Pan Beneš by tohle moc rád viděl u nás, avšak při tom těž doznává, že by to bylo moc těžké. Jistě, pane Beneši, že by to bylo moc těžké, protože se budem proti takovému zákonu brániti zuby nehty. Nejen my, ale veškerá pokroková mládež se unší proti tomuto zákonu postaviti. Jste na velikém

omylu, když se domníváte, že skočíme na váš špek, který spočívá ve slibech, že těm, kteří by takovouto předvojenskou výchovu mládeže prodělali v „Sokole“, „DTJ“ a p., byla zkrácena presenční služba, jak vy konkrétně navrhuje za šestiletou úspěšnou činnost v těchto organizacích zkrátiti presenční službu na 1 rok, když by složili řadnou zkoušku před vojenskou komisí.

To říkám vám, kamarádi, tobě, pokroková mládeži. Musíme bojovati za více svobody, za lepší naše žití. Proto, kamarádi, mluvte všude o I. celostátní slezině zástupců všech osad v ČSR v Praze 21. a 22. listopadu, připravujte ji, vyšlete na ni své zástupce, neboť musíme jednati o těchto událostech. Toulavý Mirko. siki:

Posílejte obrázky a fóry
k celostátní slezině trampů!

trampská delegace mluví o svých dojmech ze SSSR:

Libeň:

9. října o půl 8. hod več. v sále „U Deutschů“, Primátorská tř. (bio „Svépomoc“).

Hoiešovice:

12. října o půl 8. hod večerní v sále Lidového domu na Letné, Veletržní třída.

Smíchov:

13. října o půl 8. hod. več. v malém sále Národního domu.

Zižkov:

13. října v sále hotelu „Závisť“, Orbitáská ulice.

Nusle:

15. října o půl 8. hod. večerní „U Jirsů“.

22. října na Zižkově:

o půl 8. hod. velký potlach v Bezovce. „Celostátní slezina zástupců všech osad 7. a 8. listopadu v Praze.“

návraty z čundrů do „našich osad“

Kamarádi!

Vím, že jste mne mylně považovali za odpadlici, která, jsouc přesvědčena o správnosti nepolitických trampů šla za nimi; opakují znovu: mylně! K „Naším Osadám“ mne nepřivedlo žádné přesvědčení, psala jsem proto, že mne to bavilo. Přece děláme vždycky, co nás baví? Ovšem, pokud se máme dobře. A tehdy jsem se ještě měla dobře. A dnes?

Opustila jsem v létě místo a šla jsem na čundr. Byl skvělý — konec už méně. Ukázalo se, když jsem se vrátila po dvou měsících, že letos si padouři na kávu nepotrpí, neboť ve všech „svazech H. p.“ jsem se zdála úplně zbytečnou. No a teď příjdou chvíle, kdy nezaměstnaný člověk, prodíraje se na ulici podzlmním větrem a deštěm, zapomíná na všechny zábavy a myslí na kus chleba s horkou kávou a teplou postel. Potká druhého člověka s podobnými myšlenkami, potká třetího, čtvrtého, a potká jich tisíce a jejich stejné myšlenky je vedou k stejnému přesvědčení: Že za těmi velkými skly kaváren, schovaní za kouřem havan, jsou lidé, lidé z jiného světa, kteří nemají ani tušení o stelných myšlenkách lidí na mokřých ulicích.

Nuže, kamarádi, to jest, co mne nutí, abych šla jenom s vámi.

S pozdravem

Lucie.

Vlastik přeletí ze školy: „Tatinku, dneska jsem ušetřil korunu dvacet, šel jsem ze školy pěšky a běžel jsem celou cestu za elektrikou.“

„Zatracenej kluku marnotratná, tos nemoh' běžet za autobusem? Mohls ušetřit dvě koruny!“

Tramenské novinky: Indiánská láska (*Jezero dřima*); Kaktusy; Hej šup, námořníci! Tulácká (*Sluncečko zlaté*); Už nechci žít sám; Až jednou; Píseň o hvězdičce; Zlatá řeka; Nelkej, kamaráde; Soumrak; Pojď, dívko, s námi; Tlchá noc; Vlajka; Moře, hoši; Ahoj, kamaráde. Na skladě v každém knihkupectví! Úplný seznam zdarma! Nakladatel Ferry Kovářik, Praha I., Karlova ul. č. 12. Veškeré novinky ihned na skladě!

Populární, oblíbené lyžařské zájezdy „Trampa“ — hned po prvním napadnutí sněhu — do Krušných hor se již připravují. Počítejte s nimi!!

V jednom bavorskem městečku mají v zakoutick ulic, jež člověka přímo svaději, aby si tam utěčil, na zdích připevněny takoveto úřední varovné vyhládky:

VERUNREINIGUNG VERBOTEN! DU SAU!

Gemeindepolizeiamt.

(Znečišťování zakázáno! Ty svině! Obecni polic. úřad.)

Kamarádi!

Písnička Géz y Včeličky,

Na můstku kapitán...

dosáhla mezi trampy bouřlivého úspěchu. První vydání, ač dosud v tisku, je podle hromadných objednávek úplně rozebráno. Jsme nuceni tisknout druhé vydání. Objednávejte proto pro celé osady! Písnička stojí jednotlivě Kč 1.80.

co mi vyprávěla torna mého kamaráda

Nevím, mám-li své vyprávění začít oním osvědčeným způsobem, jenž nás uvede do milého barokového pokoje, kde na lůžku sténá rodička a vše se pohybuje tiše a tlumeně v tomto příbytku, jenž dýše starobylým, vážným, nic neměnicím a všemu novému se vzpouzejícím duchem vyššího měšťanství; anebo mám-li se spokojit pouze malým výtahem z matriky, která hlásá, že dne toho a toho léta. Páně 19** narodil se z lože manželského a matky Barbory Šenebové, rozené Novákové, a otce Alfonse Šeneby, skutečného tajného rady a poslance na snemu českém ve Vídni, potomek Vlastimil Šeneba, náboženství římsko-katolického a pohlaví mužského, jenž byl pokřtěn a od hříchu dědičného očištěn důstojným pánem, panem Konětupem Hulanovským, t. č. světicím biskupem pražským, a že tento synek, byv uveden do tohoto slzavého údolí, se měl velice zdatně k světu a rostl a moudřel k potěše P. T. vážených panů rodičů.

Pan Vlastimil nebyl snad nějaký velikán a rváč, ale jeho vystupování a řeč měly onu osvědčenou zdvořilost a jemnost, již vítězil. Byl jedním slovem výborně vychován. Nikdy si neotíral nos o rukáv, nikdy nechtěl něco dělat učitelovi nebo profesorovi naschvál, býval výborný a příkladný chlapec, dokonce s velkým P. Ale jednu chybu přece měl. Toužil po cestování, bláznivě toužil po cestování. Pravda, má-li člověk rodiče, kteří mají dobré jméno a barokové zařízení bytu, není to takový přestupek, ale přece jen se musí dát na hochu pozor. Proto pan Vlastimil byl vozen svým panem otcem v létě, po úspěšném skončení školního roku, když přinášel zasloužené i méně zasloužené velmi dobré ze všech předmětů, do všech středisek kultury a vzdělanosti. — Soukali do sebe spagetti v Římě, chroupali

Ahoj z Laponska všem kamarádům v redakci. Vyřídíte p. Bohatovi srdečný dík za kanadky, které po 7000 km cesty jsou doposud ve velmi dobrém stavu. Y. X. N. N.

K zájezdu do Plzně věnovala fa. B. Rodovský, velkouženářství v Praze VII., 15 kg „Trampek“, nejlepších uzeninových pochoutek, za což jí vřele děkujeme.

olivy v Neapoli pod kouřícím Vesuvem, hlitali horké skopové v Athénách, a tak prošli mnoho a mnoho měst, jež jim doporučovaly cestovní kanceláře. Drahý tatíček pilně politicky pracoval a později i pan Vlastimil mu v tom pomáhal. — Již dávno nemají barokové zařízení, ale jeho duch zůstal v nich dále, i v jejich skrovné vilce o 20 pokojích s lesklým, moderním zařízením. Dobrý tatíček pracuje každý den 2 hodiny pro blaho veřejnosti a dobrý synáček jezdí po střediscích kultury s malým lakovým kufříčkem v ruce, na němž je připnuta visitka, hlásící: „Vlastimil Šeneba, diplomat.“ — Pan Vlastimil vydělává, pan Vlastimil pracuje, pan Vlastimil cestuje.

Věrným průvodcem pana Vlastimila byl kufřík, o kterém již byla řeč. Elegantní černý, lakovaný kufřík, polepený na všech stranách štítky hotelů tak, že ani nebylo vidět skvělý japonský lak. Jen pestré štítky oslňovaly zraky dám a pánů, strýčků a tetiček, které se chodily dívat na pana Vlastimila, chloubu rodiny, a kufřík, chloubu pana Vlastimila. Ženeva, Paříž, Budapešť, Berlín, všechna se zaznamenala svými nejlepšími hotely na tomto patníku, který za nimi vozil jeho majetník.

Jednou, když opouštěl diplomatický sbor Hamburk, ujednul si, že si udělají zábavu na rozloučenou, ale incognito. Oficiální rozloučení již bylo odbyto, noviny ohlásily jejich odjezd a vlak unášel jejich zavazadla, jenom páni byli ještě v městě. Pan Vlastimil uložil svůj kufřík v nádražní šatně a hurá, spěchal užít života. Na kufřík bylo připnuto číslo a s několika jinými zavazadly byl odvezen a uložen do přihrádky v hlubokém regálu. Když se vzpamatoval náš krásný kufřík, ucítili nepříjemný a jemu neznámý zápach, směs potu, mastnoty a solených ryb naplňoval prostoru. Podíval se a uzel vedle sebe ležet provázkovou tornu, nad níž byl připevněn sbalený stan a z níž zvědavě vykukovaly dvě ohromné okované boty. Něžný kufřík si zhluboka

— Co seš tak vyděšeněj?
 — Ale kodil sem při volbách do urny jedničku a když počítali klasy, tak tam byly jedničky dvě.

vzdychl a strčil nos do flakonu s kolínskou vodou, který byl v jeho útrobních. Torna si klidně prohlížela svého souseda a jała se slabikovatí nápisy na něm nalepené. Náhle se naň otočila s otázkou: „Poslechnou, pane kolego, dypak voni byli v Kielu?“ — „Dovolte, jaký kolego, jsem příruční zavazadlo a služebník pana Vlastimila Seneby, člena diplomatického sboru,“ ječel kuffík. „Já jsem italská torna, můj kamarád mě dal dneska do šatny, poněvadž šel shánět něco k jídlu a musel bejt lehkěj. Prosim vás, mladej, proč na sebe dáváte lepit ty firmy, co pak je to něco hezkýho?“ „Dovolte, přece si za to platíme a každý může vědět, že jsem někde byl, a vůbec, je to elegantní. Koukněte, tady Paříž, tam Barcelona, zde Berlín, Kiel, oh, krásný Kiel, na rybníku plovou bílé labutě, v přístavu leží bílé křižníky, námořníci stojí v rovných řadách, důstojníci zdraví mého pána. Pak připluly anglické křižníky a italské torpedoborce, vše se zdravilo, zástupci krásně mluvili, vlajky se třepotaly na stěžních, oh, krásný Kiel!“ „Jó, to mají reht, pěkný je to v Kielu; ryby tam sice nejsou tak laciný jako v Cuxhavenu, ale zato tam maj v takových velkých sudech laciněj vomastek, jo a herberk, ten je tam mizernej na spaní, ale fajna na žrádlo. V Holtenau, kde je přístav nákladních lodí, dá ti občas kapitán šku-neru nebo tiarku něco k jídlu. Přístavní potápěč schová před bouřkou; je to dobrý, ale hloupý muž; ačkoli celý den nemá co dělat, poněvadž lodí nemají náklad a nemohou plout, přece nechápe své postavení a jde večer demonstrovat proti filmu „Na západní frontě klid“. Námořníci v bílých šatech chodí zrovna tak na tejrák a učí se bojovat za vlast jako můj bývalý druh, který byl zastřelen v alpském průsmyku. Jo, v Kielu je hezky,

Trampské kanadky
 originál anglický Dullbox,
Kč 178'-
až 198'-
Jaroslav Bohata
Smíchov.
 Proti Knížecí,
 Též poštou na dobírku, vyplaceně
 Udejte číslo nohy.

Divoký Fatty a všichni, kteří jste přišli na potlach do Kamenných Bořin u Poličky, odpusťte, že jsme se nedostavili, ač prachy řádně došly. Vysvětlíme vám vše v dopise. Zatím se omlouváme stručně: Jednak byl v Praze volby a jednak byl Mirka ve čtvrtek zatčen.

Uspořádejte novou slezinu, abychom si to mohli vy-nahradiť! Ahoj!
 Redakce.

V čekárně u lékaře sedí tři páni, všichni pěkně zřízení, samá krev a podlitiny.

Lékař otevře: „Tak prosím, který z pánů přišel první?“

Zvedne se jeden a povídá: „My přišli najednou, pane doktore. Tady ten pán byl přejetej automobillem, tenhle druhěj pán, šofér vod toho auta, dostal přes držku vod toho přejetýho pána, a já jsem jim chtěl domluvit, aby se nehádali.“

ve světě je však líp.“ „Kdo vás financuje na vašich cestách?“ otázal se kuffík. „Náš financier se imenuje dočasná práce a fóry, moc fajna chlap, člověk holt nák se žítit musí. — A jak jejich pán vydělává prachy, mladej? Musí to být správný fórať, když vydělá tolik prachů, že nespíte ve stozích pod stanem, v herberkách a u Armády spásy.“ „Co vás vede, můj pán je poctivý muž, jemný a zdvořilý, koná konference, mluví před delegáty různých států, zasedá v mezinárodních komisích, pracuje pro lidstvo. Výsledky těchto komisí zlepšují život!“ „Tak, to sem nevěděla, že se život zlepšuje, ale člověk nejní pořád na jednom místě a tak vidí pořád jezdit v autech jedny lidi, v restauracích jedny lidi a na silnici stále víc a víc nováčků. Snad idem pořád do zalidněnějšího kraje. Jednu votázku bych jim eště ráda položila, mladej: Jak vyděláváte krejcarý na tu zábavu, vedi, my sic taky někdy konferujeme, ale to nás dycink stojí prachy?“

„Jak to myslíte, přeci naši dobří občané nám dávají prostředky, to je přece děsně důležitá věc, taková konference!“

„No a vyhazují vás často, dyž jim přijdete s takovým divným fórem?“

„Jaké vyhazování a jakej fór, to nejní žádný fór, to je důležitá státnická věc a národ nám dává dobrovolně prostředky skrz exekutory.“

„Ah tak, vy nežebřáte!“ vyrazila ze sebe torna, a pak již byla zticha. Jenom si myslila: „Jó, člověk neal nikdy dost starej, aby se nepoučil.“ Žok Joskop.

Boxing, Atletika, Football

Finale Skaquay — DRTS

4 : 2 (2 : 0).

Nerohodný výsledek by spíše byl věrným obrazem tohoto s neobyčejným zájmem očekávaného matče. Bylo to zvláště v první půli, kdy poražené mužstvo mělo mnohem více ze hry a pouze střelecká nepohotovost i smůla způsobila, že převaha nebyla příznivější pro D. vyřádkována Slabinou mužstva D. byla záloha, která velmi špatně, zvláště na levé straně kryla forwardy S. Za takových okolností bylo velikou chybou bezúspěšné přestavení výborně hrajícího levého obránce do forwardu, což způsobilo ještě větší díry v záloze a obraně.

Mužstvo S. hrálo velmi obětavě a jest jako celek mnohem vyrovnanější než mužstvo D. Útoků však vadí vysoké míče a pak hlavně střelec. I Skagway zahodila mnohé vyložené chance. Štěstí, jež doprovázelo S. v celé soutěži, neopustilo ji ani ve finale a stává se tudíž držitelem putovního poháru „Trampa“ pro letošní rok. Gratulujeme os. Skagway k tomuto sportovní a kamarádsky dobytému úspěchu a jsme přesvědčeni, že jak jarní wolleyballová tak i nynější fotballová soutěž znamenají začátek nového sportu pro sport, jako protějšek pseudosportu pačourského.

Průběh zápasu.

Výko získává S., avšak míče se brzy zmocňuje D. útočí, avšak slabě z dálky střílí a brankář S. lehce chytá.

V 3. minutě chance D. kdy ze 3 m rána jde vedle,

ve 4. minutě rána D. opět vedle, v 5. minutě trestný kop proti D., v 6. minutě trestný kop proti S., v 7. minutě vzrušující scrumage,

před brankou S., která končí trestným kopem proti D. Během těchto minut se hrálo na půli S. a každá akce S. končí výborně a až skoro v půli hřiště hraje obrana D.,

v 9. minutě levá spoj D. ofside, v 10. minutě ruka D.,

v 13. minutě ofside S., v 15. minutě roh pro S., pravé křídlo zahazuje do autu.

Obě mužstva hrají nyní velmi nervosně. D. ke svému nepospěchu zanechává přizemní hry, která způsobila horké chvíle obraně S., a přejímá vysokou hru S., kdy však S. je znatelně lepší ve hře hlavou.

V 19. minutě brankář D. vyráží míč pěští do hřiště,

v 20. minutě soudce vhadzuje míč před brankou S., avšak míč končí v autu.

Záloha D. velmi špatně kryje forwardy S., takže ti nyní již několi kráte ohrozili branku D.

V 27. minutě pravý obránce D. zavínuje zbytečně roh, který však zůstává pro S. nevyužit,

v 29. minutě trestný kop ze 16 m proti S. Levá spoj zvedá zbytečně míč přes zeď, takže rána jde vysoko přes,

v 30. minutě nebezpečná situace před brankou S.,

ve 32. minutě nebezpečná situace před brankou D., kdy volně pravé křídlo střílí prudce ze 3 m do brankáře, od něhož se míč odráží zpět do hřiště,

v 35. minutě první goal pro S. Brankář slabě chytá a „naběhnuvší“ forward S. vyráží míč z rukou do branky.

S. vede tudíž v 35. min. 1 : 0.

V 37. minutě volně pravé křídlo D. střílí z blízka přes,

v 38. minutě roh pro S. Záloha již odpadla,

ve 42. minutě ze změní vysokých míčů jde rána na branku D., brankář sice ránu zachytí, avšak míč přesto jde do goalu. S. vede na konci prvního poločasu 2 : 0. Těto brance mohl brankář D. při troše větší vůli zabránit.

Po změně stran jsou to opět domácí (DRTS), kteří mají značný nástup, třebaže ne tolik přesvědčivý jako v první půli.

Ve 12. minutě docilují prvního úspěchu a upravují score na 2 : 1.

Nyní zdá se již, že se obrací štěstí pro D. a že se jim podaří vyrovnat.

Ve 14. minutě roh pro D., v 18. minutě krásná rána středního útočníka D. jde těsně vedle.

Obě strany bojují nyní úporně, přesto však fair, jsouce horlivě podporovány svými četnými přívrženci, zvláště bojovně „drc-tempo“ se rozléhá po údolí.

Od 17. do 23. min. hraje D. pouze o 10 lidech,

v 19. minutě však vinou levého backa D., který minul míč, střílí pravá spoj S. nezadržitelně 3. branku. Score 3 : 1 pro S.,

v 21. minutě D. střílí prudce přes,

v 30. minutě vinou špatného či lépe vůbec žádného krytí, střílí pravé křídlo S. úplně volně 4. branku, čímž mění score 4 : 1 pro S.,

v 30. minutě střílí střední útočník S. ze 3 m do autu.

Ke konci hry je to opět D., která přidává do tempa a dociluje nejprve

ve 35. minutě rohu a ve 43. minutě po skvětlé kombinaci scrumage před brankou S. a z této pak branky, čímž konečné score upravuje na 4 : 2.

Zápas sám byl veden úplně v mezích fair hry. Menší srážky byly způsobeny zřejmě pouze z nedorozumění. Dobře pískal kam. Dvořáček, který jistě žádnou stranu nepoškodil.

— ani —

Osada „Kazan“ sehraje fotballový zápas s osadou „Gigant“ ve Vršovcích dne 29. října ve 3 hod. odpol.

T. C. Děti neklidu utkají se v neděli 11. října odpoledne se dvěma mužstvy S. K. Pikovic.

Proposice trampských závodů, pořádaných Spojenými osadami v Kladně.

I. Závodů se mohou zúčastniti všechny osady i jednotliví kamarádi.

II. Mužstva pro bojový závod jsou tříčlenná, vklad za ně Kč 5.—.

III. Závodí se dle volného řádu.

IV. Soudcovský sbor se skládá s třech kamarádů ze Spojených osad a z delegátů, které do soudcovského sboru vyšlou přihlášené osady. (Každá osada na závodech zúčastněná má právo vyslati si jednoho soudce.)

V. Bodování pro bojový závod se děje součtem všech výsledků, výkonů dohromady. (Pro celé mužstvo, né pro jednotlivce.)

VI. Ceny pro bojový závod jsou tři.

Bojový závod.

1. Běh hladký 100 m.
2. Skok daleký.
3. Skok vysoký.
4. Vrh koulí.
5. Vrh granátem.
6. Štafeta 3krát 200 m.

Jako individuální závod bude uspořádán lesní běh asi na 3 km pro kluky a na 1 km pro holky. Závod v chůzi na 25 km. I tyto dva závody mají své ceny.

Mimo těchto závodů bude uspořádána wolleyballová soutěž o putovní vlajku Spojených osad. Proposice pro tuto jsou stejné jako u jarní soutěže časopisu „Tramp“.

Vedle toho bude sehrán přátelský fotballový zápas mezi XI. Spoj. osad a některou pražskou trampskou XI. Osady, které mají fotballové XI. mohou tyto přihlásiti a bude uspořádána zvláštní soutěž.

Závody a soutěž se konají dne 18. a 25. října, dle potřeby se prodlouží. Bojový závod a přátelský footb. zápas 18. X. jsou na hřišti u Vodojemu v Kladně (hřiště bylo zdarma půjčeno). Woleyballová soutěž, lesní běh, závod v chůzi jsou druhou neděli t. j. 25. října na Kačáku u Unhoště (hřiště osady Batalion). Sraz všech kamarádů závodníků je 18. října v půl 8. hod. ráno v restauraci u „Jágrů“ Kladno. Schůzka soudců z jednotlivých osad v sobotu 17. října tamtéž. Kamarádi mimokladenští, kteří by chtěli nocleh musí se ihned přihlásit. Veškeré přihlášky a dotazy řiďte na kamaráda Pepu Škacha, Kladno, Fibichova 1752.

Osada Revaston — S. K. Olympic Lhotka. Hráno dne 4. října na hřišti Olympic o půl 2 hod. odpolední. Mužstvo R. nastupuje komb. rezervou a res. Olympic komb. záj. 11. Ve 20 min. získává Olympic 10 m. kopem vedoucí goal. Revaston ve větší převaze v 30. min. vyrovnává. Poločas zůstal do konce nezměněn (1:1). I po změně stran udrželi hosti z R. převahu. leč nemohli tuto hru vyjádřit pro střeleckou nepohotovost. Revaston však záhy docílaje dalších dvou branek. domácí útočí a získávají 2. branky, v tomto čase zůstal zápas nezměněn. Ze zálohy vynikli Korasik, z útoku Štuka, Nezmar a Kynor, dobře chytil Kolísek. Zápas soudcoval z Olympic p. Štrambř slabě pro Revaston. Druhý poločas řídil svazový soudce, jenž byl přítomen. Ahoj! Za Revaston Břta.

V neděli 27. září sehrály v Lomu osada Beton proti spoj. osadám přátelský fotbalový zápas. Beton poráží sp. os. 3:1 (2:1). B. nastupuje proti vybraným hráčům ze 4 osad (Pamir, Synové hor, Samci, Manitou). Hra oboustranně slušná. B. má v 1. pol. převahu, jež se proměnila v 2. pol. v střídavou hru. Ke konci 2. pol. nasadily sp. os. několik útoků, které jim však obrana B. zmařila. Dobře soudcoval šerif z os. Volčadrán. B. má volné termíny na svém

i na cizím hřišti. V neděli 4. října hostí B. výb. mužstvo os. Manitou, a v neděli 11. října hostí B. os. Synové hor. maidin.

ze života trampů od Feldkuráta.

Takový Dempsey at jde k čertu, neboť nechci mítí vraždu na svědomí. Kearns, který i s Dempseyem vězel hluboko v dluzích, namáhal se, svého svěřence dobře zaměstnati. To se mu též podařilo, neboť měsíc později uzavřel kontrakt v San Francisku proti Carlu Morrisovi.

Morris byl poloindián, obrovský muž s 235 libry (angl.) tělesné váhy a silný jako medvěd. Vedle Billy Miskeho, Tom McMahon a Freda Fultona byl považován jako uchazeč o světový titul Jess Willarda (porazil mimo jiné Morris Harta 3, Jacka Geyera 9, Al. Reicha 2, Freda Fultona v 6 kolech vesměs k. o.). Pořadatel neznaje Dempseye, přislíbil 600 dolarů gáže. Dva dni před matchem navštívil poradatel Kearns v hotelu, aby si prohlédl soupeře obrovitého poloindiána Morrisa, tudíž Dempseye. V jednom pokoji spatřil vysokého štíhlého muže, který budil dojem silné střední váhy — J. Dempseye. Pořadatel pozdravil myslíc, že dotýčný je jistě sparring-partnerem Dempseye a šel proto přímo ke Kearnsovi. Kearns zavolal Dempseye a když jej představoval pořadatel, posadil se (pořadatel) leknutím na zem a doutník, který právě kouřil (každý americký manager kouřil doutníky!!! jako ve filmu, pravda milý čtenáři, to jsem nepřidal — přísahám) mu vypadl z úst.

„Zbláznil jste se nebo co, Kearnsi, toto dítě chcete postaviti proti brutálnímu Morrisovi? Ten váš chlap vyhlíží jako slabá polotěžká váha.“ pronesl pořadatel. Když na to Kearns vysvětloval, jaké úspěchy má Jack za sebou a tvrdil, že Dempsey Morrisa porazí, zčervenal pořadatel a vztekle se rozkřikl:

„Tenhle Dempsey at jde k čertu, nechci mítí vraždu na svědomí. Morris tvého sradlíka zrovna tak odpraví, jako Jack

Geyera a já budu stíhán policií pro spoluúčast na sjednané vraždě.“ Při našem přátelství, zruším smlouvu, neboť Dempsey není soupeřem pro Morrisa. Kearns a Dempsey si skoro vymluvili plíce a Dempsey prohlásil, že bere veškerou zodpovědnost na sebe, ba dal ujištění, že Morrisa porazí.

Po dlouhé námaze a dlouhém přemlouvání promoter svolil.

Jako „prozíravý“ pořadatel a opatrný muž zašel k Morrisovi a prosil jej, aby jeho soupeře Dempseye hned „nezabíjel“, neboť prý je pro něj slabým soupeřem. S tím u obra přišel na nepravou adresu, neboť tento prohlásil, že jeho první „trefa“ musí značiti k. o., protože Kearns a Dempsey mají plnou hubu řeči.

Match sám byl opravdovou sensací. Tentýž Dempsey, vyhlížeje jako silná střední váha, s obrem Morrisem škaredě naložil. Když dozněl gong 4. kola, visel Morris beznadějně v provazech a byl vysoko na body porazen.

Tímto úspěchem dobyt si Jack nejprednější místo mezi nejlepšími těžkými váhy světa a král pořadatelů Tex Rickard počal svým „očkem“ házet po Dempseyi.

Rickard hledal tehda patricného soupeře pro Big Jessa Willarda o titulní fight. Prozatím stali na listině uchazečů. Billy Miske, Tom McMahon, Fred Fulton, Carl Morris, Charlie Weinert, Gunboat Smith, Willie Meehan, Battling Levinsky. Nyní vyškrtl Rickard různé uchazeče a zaznamenal na své listině: Na coming man Jack Dempsey budíž pamatováno. (Pokračování.)

Trampové kupují

jen u obchodníků
inzerujících
v „Trampu“!

ale láká je za to nově zásobený sklad

Trampshého závodu

kde dostanou vše, co potřebují na zimu.

KANADKY, zaručeně nepromokavé, liž od 149 Kč. — MANŠESTRÁKY, la, ve všech barvách, 69 až 95 Kč. — MANŠESTROVÉ LUMBERJACKY, 120 až 150 Kč. — TEPLÁKY, celý oblek, 36 Kč. — AMERICKÉ FLANELOVÉ KOŠILE, ve všech barvách, 34 Kč. — KANADSKÉ MILTONY a VESTY od 69 Kč.

KOMPLETNÍ LYŽAŘSKÁ VY-
ZBROJ, LYŽE, VÁZÁNÍ, HOLE
REKLAMNÍ CENA Kč

98.

Trampský závod

Pište si neprodleně o nově cenníky!

ZIZKOV, Roháčova 7. Libeň, Primátorská 601.

„Udolim už vitr fouká
trampové maj cukáni
když zima zubama jim cvaká
táborák je už neldká“

evropa

Do tváří Evropy, jablka bez jader, přátelství bez úmyslu
čas padá po částech jak přelomená berla
co víme o štěstí je málo — o bídě horu nesmyslně
a minulost leží vratce jako rozšlápnutá perla.

Barevné kocábky papežů i límce aristokratů
zmizely v dějinách plny nemilostí
státníci dohraji golí, dokouří cigaretu
než růžový měšák se zařizne plný mlčelivosti.

Mezinárodní šejdiři s bankovkami v ruce
nejstrašnější zimnice ručnicemi léčí
zamýšlení Rusové přišli oslavit výročí Revoluce
přinášejíce sebou trpkou Asii, žluté nebezpečí.

Moudrost asijská je jiná nežli naše
japonský chleba chutná po libosti
ať přijde směna z východu, naše nebo vaše
chleba zůstane chlebem a moudrost moudrostí.

Za městem kam si chodíme trhat květiny
zvážíme zalykajíce se prací a podnebím
stárnouce zvolna jako zestárnou hodiny
podobní příběhům bez konce a snilkům zdlouhavým.

Marko K.

— Chtěl bych říct Marion
něco hodně sladkého.
Nevíš něco?
— Dlouhý-Med-Soběslav.

Kytary, banja, mandoliny
jen u fy
Ant. Konrád, Praha II.,
Na Zbořenci 15 (u Karlova nám.)

— **Nepospíchejte, nebo vám ještě
vlah njeđe —!**

kra-kra:

soudobý rozhlas praha—brno— bratislava—kocourkov

- 8.07 přesný časový signál z chrámu páně sv. parasita
- 8.30 chrámový zpět zbožných panen od trinitárů
- 8.55 zemědělský rozhlas — vliv divokých vepřů na velkoagrárníky
- 9.25 živnostenský rozhlas — konkursy a vyrovnání
- 9.50 benešova dechová hudba — „když si náš dědeček babičku bral — —“
- 10.30 reprodukováná hudba — arie z „prodané nevěsty“ věrné mílování dnes a denně
- 11.05 zábavná chvílika — pohádky o šlechtných boháčích a o zých chudáčích
- 11.40 literatura — nový román vliéma našich snů, „čaro-krásná trampka“
- 12.03 časový signál z chrámu páně sv. langusty za doprovodu ministrantů
- 17.30 dělnický rozhlas — poslušnost zákiadem blaha rodiny
- 18.10 rozhlas obchodu a průmyslu — o vlasteneckém idealismu bankovních šiditeiů
- 18.40 lékařský rozhlas — následky přejidání vyšších vrstev
- 19.20 hudba a zpěv — vomáčka, sádlo, petrželka, smetana
- 20.50 recitace: daniel adam z veleslavina, já přerazím vocel, boleslav jablonský, eliška krásnohorská, popelka biliánová
- 21.40 taneční hudba z barrandova — tanec milionů s polosvětém
- 23.10 konec vysílání

Kluci už jsou tejdén na vojně. Přijel do kasáren taky pan generál, nechal si ty obránce vlastní svolat a měl k nim delší uvítací řeč a na konec se zeptal:

— Tak co, vojáci, umíte už střílet na nepřítele?

— 'sím, neumíme, hlásí jeden nováček.

Rozčilil se hrozně pan generál a jeho další viastenecká řeč trvala zase asi hodinu. Pak si zavolał rofáka a dělal mu nohy, proč jeho svěřenci neumějí ještě střílet do nepřítele.

— 'slušně hlásím, pane generále, voni sou voď muziky.

Pořádněj boxer musí mít rozbitej nos. A jak si necháš rozbít nos, tak ti rozbiju hubu.

— Pane dráha, kdy jede nejbližší vlak na měsíc?

— Nedělejte si ze mně žádný oušklebky, já jsem služební osoba ve službě jsoucí, mohlo by vás to mrzet!

— Taky si nedělám, jen se podívejte, tady to mám černé na bílém od vojanských pánů, že se mám dostavit k vojenskému cvičení na měsíc!

Učitel: „Jak se jmenuje onen hmyz, který se stále musí mučiti, aby tvoje matka mohla nosit hedvábné punčochy?“

Žák: „Můj tatínek, pane učiteli.“

— Ježíš, Tondo, támhle běží splašenej bejk. Co máme dělat?

— Hergot, tak tak blbě nečum, a pomoz mi na strom! - šefe -

KONFEKCE U MATEJŮ DÁMSKÉ PLÁŠTE

ODEVY PRO TRAMPY

MLADÁ BOLESLAV, ZELEZNÁ ULICE.

A vlakem už víckrát nejedu, já tu francouzskou kuchyni v jídelním voze nesnesu.

Burýšek: za vlast

Vysoké komíny vydychují mohutné mraky kouře ze svých žhavých plíc. Je to jedovatý dech hrozného obra — všude a na všem jej vidíš, všude se usazuje i uvnitř v sobě jej cítíš, jak pozvolna, jako prašivý sliz ti leptá útroby. Vznáš se nad celým městem. těžký, jakoby každým okamžikem hrozil spadnutím. Vidíš jeho stopy ve voskových tvářích dělníků, chudokrevných žen a podvýživou trpících dětí, neboť s kouřem a továrnou spjata je bída a nedostatek.

Stroje, transmise, pásy a řemeny — všecko běží. Všechno je hlučící, burácející, divě se ženoucí — stroje i lidi! Všechno — všichni — tempo šílený běh všeho; pro co — pro koho? Pro větší armádu ploužících se kamarádů kol zavřených vrat továren. Pro nové stovky holek prodějných, prodávajících jedinou hodnotu jež vlastní — ruce. Pro bezedné měšce nenasytých pijavců, jež sají krev tobě a milionům pracujících.

Komíny naposled zhluboka vydechly. Stroje, řemeny, běžící pásy a motory stanuly. Fabrika stojí. Dělníci nepracují — zastavili práci. Věčně to nejde; dost dlouho již sebou jak s otroky zacházet nechali. Dnes, když vykřikla vyhláška do zbídačených tváří dělníka nové desítky na dlažbu vyhozených soudruhů — míra přetekla. Stále nejde jen mlčky zatínat pěstě, jednou už musí se začít bojovat. Jednou přece musí už ukázat svoji sílu.

Před vraty mlčící továrny přešlapují stávkové hlídky — ve dne v noci. Naproti oddělení od sebe širokou ulicí a hlubokou nenávistí jsou rovněž hlídky. Po zuby ozbrojeni, s kvery a blýšticími se bodáky vartují hlídku, majíci jedinou zbraň — dělnickou solidaritu a vědomí spravedlivého boje.

Barták je kovář; člověk, který již něco prodělal. Světovou válku v Rusku prožíval. Do legií mezi prvními vstoupil, hrdině proti bolševikům bojoval — za vlast. Nyní pokusává na hlídce, dnes na něho přišla řada, má rozbité boty — zebou mu nohy. A Barták vzpomíná, jak tenkrát také hlídkoval, s puškou v ruce, ve sněhu mrznu — pro vlast. „Za Rakouska jsme byli utiskováni, ale až to vyhraje, Němce zaženeme, bude nám dobře. Všichni budeme bratři ve své zemi, nebude bohatých ani chudých. Nejdříve však musíme přinést oběti, musíme si svobodu vybojovat!“

Jeden lístek zdarma pro nezaměst. kamaráda obdrží každá osada, jež rozprodá 10 lístků na taneční zábavu *Deu neklidu*, pořádanou ve čtvrtek 5. listopadu v sálech *Národ. domu na Žižkově*. Vstupenky k dostání ve schůzích TOVu a každý čtvrtek v klubovní místnosti „U zlatého útra“, Praha XII., Balbínova 15.

Do vozu složili již jen něco neživého, něco, co kdysi bylo — také člověkem.

Zvolili jste již delegáta na celostátní slezinu trampů

21. a 23. listopadu?

„Prosím tě, proč stojí před Melantrichem kordon policie?“

„Ale vonl se lidi domákl, že autor „Osady ml. snů“ každé čtvrté v 9 hodin nosí do redakce pokračování „Pisklete“.“

V sobotu 10. října v hotelu „Špak“

v PLZNI

VELKÝ POTLACH

Divoká acéna — písně — tanec

Vstup volný — Začátek v 8 hod.

— Já s Vaškem jsme vzor ideálního kamarádství. K nám moh četník přijít třeba ve tři ráno, v posteli nás spolu nikdy nenašel.

— Heleď, komu to chceš vypravovat?

— No sichr! Poněvác my spíme dycinky na zemi.

Výborné jádrové paštiky

konzervy a suchý salám

u Jaroslava Rittiga, Žizkov, Bořtůvka 34

Soudce: „A vaše svědomí vám nic neříkalo, když jste ten salám kradl?“

Obžalovaný: „Možná, že něco říkalo, slavné soude, ale mně tolik kručelo v žaludku, že jsem to asi přeslechl.“

Paďour (který v přeplněném venkovském hotelu nedostal už postel): „A neměli byste pro mne aspoň nějakou otep sena nebo slámy?“

Hoteller: „Lituj, pane, ale už tam není nic, než kousek studené vepřové.“

jakož i dělání ohňů — — — atd.

V mnohých lesích na prvním nápadném stromě bývá umístěna tabulka, jež hlásá, že kouření, chození mimo cesty a dělání ohňů je přísně zakázáno. V mnohých případech je pochopitelné toto opatření, neboť podaří-li se některému z těch nesamostatných milenců, kteří se honí za motýli nebo sentimentálně vrkají, anebo obtloustých dobrých manželů, na jejich nedělním odpoledním „výjetě“, podpalit kousek roští, tak je z padesáti procent jisto, že budou nadšeně plácát do dlaní a nebo se nafouknou nad svým uměním a nechají ohen dělat, co chce, a když vldí, že je zle, vezmou nohy na ramena. Potom se napiše: tuláci, vandráci, trampové zapálili les.

Přes tyto výslovné zákazy hoří denně mnoho ilegálních ohňů a pomáhají žít lidem, kteří nechodí do lesů proto, že tam šveholí plačkové a vše doléhá na duši dobrého a citlivého člověka. Jak piší romanopisci a básníci a jak to čtou a za jedině správné, ač jim neznámé, považují tisíce dobrých, hloupých občanů.

Tehda, když pan stavitel Vatátka nechal přivést víc pisku a nakázal ho míchat větší množství do betonu, při tom Antonin Jelínek nebyl. Nemyslel, že snad to byla jeho chyba, stělně by si toho byl asi nevšiml, a kdyby, tak by nemohl nic říkat. V tom chvatu a spěchu, v jakém se stavěl dům pana Jehudy v Xté ulici, nebyli by mu popřáli sluchu ani zedníci, ani betonáři, kteří dělali akord, a k tomu hodně stržený akord. — Tak čile vyrůstala budova ze základů a za nedlouho přišla na stavbu parta mužů v modrých kombináčkách — montéři. S touto partou sem právě přišel Antonin Jelínek, aby instaloval se svými druhy elektrické světlo. Zatím co v hořejších patrech dokončovali zedníci svou práci, z nižších pater zaléhalo zvonění ocelových majzlíků, které vykousávaly v cihlových i betonových stěnách otvory pro olověné roury s vedením. Ze sklepa zas zaléhaly těžké rány, které zasazovali vodáci i montážníci středního topení. Všichni zpracovávali čerstvé stěny novostavby a všichni byli poháneni k větší rychlosti a výkonnosti. — Pravda, někdy majzlík vyrazil větší kus zdi a vydrobil hroudu betonu, který se drobil, ale přišel z hořejších pater zedník a zas to zadělal. — Když již byla stavba skoro ukončena a na krovu veselé vldly tábory s jedlového stromku, začaly se ukazovat na zdech trhlíny. Dělníci si toho dobře všimli, ale nikdo nemohl o tom tuze přemýšlet. Chvat nedovoil myšlenku vyvinout se, proto kromě několika poznámek se o tom nikdo nezminil.

Vedoucí stavitel ale dobře věděl o tomto stavu a ve schůzi stavební rady podniku se o něm zmínil. Stavební rada se skládala z majitele, jeho přítele městského rady, Janž měl v referátě stavby, a podnikatelů ing. Kulavu a Šremla. Když stavitel Vataško referoval o stavu stavby, upozornil, že vše je v pořádku, stavba je pokračuje skvělým tempem dal, ale že se vyskytne taková malíčkosť, panové dovoli a pan vrchní rada jistě ze svých zkušeností vypomůže. Vyskytuje se několik nepatrných trhlinek, ale stavební komise, kdyby byla přítomná, mohla by se nad tím pozastavit, ačkoli to nic, docela nic není, a kdyby komise měla přijít víckrát a zavedlo se jednání, stavba by se mohla zdrazit. Majitel se ustrašeně podíval na svého přítele, ale ten ho ubezpečil, že vše je v pořádku, ta trhlinka, to že nic není, to se ukáže na každé novostavbě v určitém čase; tahle si ale pospížíla, aspoň si nebudou nájemníci naříkat, že jim praska malba; tyhle trhlinky, to je dětska nemoc novostaveb. Pan stavitel mu vřele stiskl ruku.

Počet dělníků již byl silně omezen, jen asi 40 lidí dosud pracovalo na úsporně a rychle vystavěném domě, když ze sklepa se ozval rachot, mocný a hrůzný rachot, který uvedl v pohyb všechny nohy, které se snažily dostat se z dosahu tohoto neznámého zvuku. Již se ale pohybovaly betonové sloupy a lámaly se v silné a těžké balvany, které se kupily na sebe, nehledíce, co je mezi nimi. Dusivý prach a lemný písek naplnil prostor a zahalil vše do šedé clony. Znovu a znovu sesedávaly se kusy, lež čněly ještě před chvílí kolmo k obloze, a utvořily hromadu, z níž vyčnívaly zohýbané železné dráty a traversy. Pak hukot hasičských a vojenských aut, dusot vojska, jež obklopilo a uzavřelo okolí, pak útoky na betonový pomník kapitalistické lehkomyšlnosti. Zvláštní vydání novin rozkřikují do světa katastrofu a nové a nové vydání vychází s každým nově vytaženým mrtvým. Kamelotí vyvolávají své sensece: „Stavitel nalezen udušen ve své kanceláři!“ „Zachráněný Antonín Jelínek vypravil“ do dychtivého davu. Tak přinašejí vážné ramíky nekrology a kriticky hledí najít příčiny katastrofy. Spatný beton, racionalsace, špatné výpočty, to vše následuje jedno po druhém v strážlivých novinářských zprávkách, které dbají toho, aby veřejnost neodvrátila zraky od sensačních článků, vycházejících ve zvláštních vydáních, list za 30 helců. Pak slavný pohřeb a ukliďování veřejnosti. Za dva roky, až se na vše zapomene, bude pan Bařtipán Vlastenovič čist při dopolední papričce zprávu, že zkoušky s cementem z Xté ulice byly ukončeny a výsledek předán trestnímu soudu, který vynesl osvobozující výrok nad pana inženýry Kulavu a Šremla a za výpočty odpovídajícího Vataška. Pan Kulava ani Šremla se nedostavil k soudu osobně, poněvadž jsou pilně zaměstnani na stavbě obecních domů. Pan Vlastenovič si ani nevzpomene, co příjemného vzrušení zažil tehda před dvěma lety nad zvláštními vydáními.

U malého ohně v hustém lese sedí nestarý muž. O levou zchromlou ruku opírá revolver černě patřovaný. Pravačkou maže pečlivě jemně součdstky velkého Gasra a láskyplně si bručí. Byl jeho vášní již dávno, ještě dokud byl Antoninem Jelínkem montérem, když si ho koupil z touhy po střelné zbraní. Ted již není onen Antonín Jelínek, ted je kolečko, které čeká, až bude osudem vsazeno do stroje, který rozdrtí to, co je dnes, ted již nema střelnou zbraň, ale kamaráda, který bude plivat ocelové hlavy, naplněné olovem po špatném betonu, chybných výpočtech a ležích příčnách. Antonín čeká; a čeká jich mnoho; proto hoří nedovolené ohně. Žok Joskop.

redskin:

klid nade vše

Nebylo nad příslovečný klid a rozvahu Patrika O'Briena, muže to vysoké, rozložitě postavy, usměvavé tváře a velkých dobráckých očí. Pocházel z Irska a později se přestěhoval do Kanady. Kolovaly o něm různé povídky, svědčící o jeho báječném klidu a

rozvaze, kterou vždy a všude uplatňoval...

Patrik O'Brien plavil se roku 1917 na zámořské lodi „Mendi“ přes oceán. Seděl v proutěném křesle na palubě a četl jakýsi velmi poutavý román tak horlivě, aniž by pozoroval, že loď narazila na skalnatý ostrůvek a pomalu se potápí. Všichni kolem pobíhali v divokém zmatku a šíleném strachu, což však nemožno říci o Patrikovi, kterýž, ačkoliv mu voda olizovala již kotníky, četl dál, kouře při tom svůj oblíbený doutník... Jakmile dospěl poslední stránky, knihu sklopil, protáhl se, pomalu si svlékl kabát, ponořil se do vody a počal ji rozhrnovat mocnými tempy... Po dvou hodinách byl záchraným člunem vytažen...

Patrik O'Brien rozmlouval se svým přítelem Jimem Sandersem o různých obchodních otázkách. Klidná rozmluva přešla v hádku, ve které horkokrevný Jim chopil masivní těžítka a mrštil jím po Patrikovi, kterého však nezasáhl. Tento nehnuv ani brvou sehnul se po těžítku a podává je s usměvavou tváří Sandersovi, pravil: „Jsem přesvědčen, že se po druhé strefíš lépe...!“

Patrik O'Brien, přišed jednou z pocházky, spatřil ze svého domku jen doutnající trosky. Každého by to k šílenství rozrušilo, jen Patrika nikoliv. Vytáhl klidně oblíbený doutník, shýbl se a labužnický jej zapaloval o doutnající oharky někdejšího domku...

Jindy krácel ulicí, když mu květináč s roztomilou květinou spadl na hlavu. Jistě by se ona květinka každému líbila, však nechtěl by ji dostatí takovým způsobem jako Patrik... Ten trochu zakolísal, načež se bleskurychle sehnul, utrl si jedno poupátko, zastrčil do dírký, načež pokynuv kloboukem neznámému dárci, pokračoval ve své cestě...

Vrcholem však jeho rozvahy bylo, když při jakési příležitosti chtěl si z něj udělat nějaký veselý přítel švandu a poslal mu krabici kroužků na kuří oka. Patrik balíček rozbil a vida jeho obsah usmál se a... příští den si koupil o dvě čísla menší boty...

Takový byl gentleman Patrik O'Brien, muž rozvahy a klidu.

Kamarádi,

píseň od Gézy Včelíčky

NA MŮSTKU KAPITÁN...

Jste slyšeli na potlachu v Jezerce a líbila se vám tolik, že jí Géza musel opakovat.

Nuže, tato píseň vyjde tiskem s notami v několika dnech a bude stát pouhou Kč 1.80.

Objednávejte již dnes pro své osady, neboť vydáme omezený počet výtisků.

drby z osad a čundrů

dalších 50 osad, stavicích se za tov.

Barbarose, Praha,
Arkona, Praha
Děti neklidu, Luka po
Medníkem,
Vatikán, Podkozí,
Onyx, Praha,
Askaniab, Praha,
S.O. Bezbožníků, Praha,
Hawai, Praha,
Pamir, Příbram,
Kýbl, Píseň,
Utis, Podkozí,
Zdraví tuláci, Přeštice,
Navajo, Praha,
Asfalt, Praha,
Os. Sedmi, Praha,
Elend, Praha,
Frehama-Ohio, Vrané,

Silniční, Praha,
Archangelsk, Medník,
Oligway, Malešice,
Manitoba, Praha,
Jukon, Praha,
Kluci z Podkovy,
Příbram,
Hoboken, Praha,
Osamělá Hvězda,
Pyšely,
Alt Warc, Praha,
Toledo, Petrov,
Vei-haj-vei,
Red-West, Mokropsy,
Jukon, Brno,
Blesk, Brno,
Bezejmenná, Brno,
Os. Černých Hadů, Brno,

Guernesei, Bezno,
Kentucky, Brno,
Parta Mohykánů, Brno,
Kansas, Brno,
Mercedes, Brno,
Modrá Hvězda, Brno,
Navajo, Brno,
Novgorod, Brno,
Rose Marie, Brno,
Rio Grande, Brno,
Red Bann, Brno,
Sedm rudochů, Brno,
Vera Cruz, Brno,
Koioti, Beroun,
Rancho El Canto, Beroun,
Kentucky, Libeň,
Renegáti, Benešov.

Ironie života . . .

Horská bouda... Housličky sladce zpívají, klavírista hledí unyle do not, a jeho štíhlé prsty přejíždějí po bílých klávesách... Krasně prostřené stoly, lákají k přisednutí, tak, jako namalované krasotinky v doprovodu svých galánů více či méně obtlouklých, kterýmžto zlaté prstenky a silné řetězy kontrastují zarudlým masitým tvářím... Eldorado boháčů... Očím mimoděk slíždějí na udelni listek, hemžící se francouzskými, nesrozumitelnými nápisy... Le fillet avec pommes de terre, 18 Kč... Le poulin 22 Kč... Bezděky se otfásam.. sahám do kapsy a tupě hledím na — šest korun...

Jízda autobusem tam i zpět celkem Kč 25.—. Odjezd z Plzně v neděli odpoledne v 5 hodin.

Kladenským kamarádům!

Kladenské spojené osady slézají se každý čtvrtek večer v restauraci „U Jágrů“, Kladno, Masarykova třída. Tamtéž levné obědy a večere pro kamarády.

Ustavující schůze TOVu v Nymburce koná se 17. t. m. v sobotu v 8 hodin večer v Dělnickém domě.

Všem brněnským kamarádům, hlavně však klukům z osad „Red Wings“, „Žabáci“, „Benton“ a „Broadway“ ohromný AHOJ před velkým čundrem, (18 metrů budu mět větry) posílá na krátké bavlně

Olin z „Colorada“.

„Was wünschen Sie?“ překvapuje mne z rozjímání hlas číšníka, který mi připadá ve svém oděvu velkým pánem. „Geben Sie mir halb Liter Bier!“ smolím svou ubohou němčinou... Číšník úžasem rozevírá oči, pak se pohrdlivě usmívá, načez odchází, aby za pul hodiny žádané s týmž usměvem přinesl...

V žaludku mi kručí a se závistí a lačnosti hledím na zbytky vepřové, která leží před jakýmsi břicháčem... Vzduch se chvěje „inteligentně“—oplzlými vtipy a protivným smíchem hodujících... a housličky kvílejí... Pojednou údery, přicházející zvenčí, které jsem dříve nepozoroval, mne vyrušují... Přistupuji k oknu...

Nedateko sedí dělník a pracně tluče štěrk. Uhybám zrakem nalevo a... po žlutém curtě poskakují lidské vši hrající tennis...; taky práce! Divám se tupě na ně, ale brzy odvracím hlavu... Jaká ironie... V této chvíli život se mi hnusi... pěsti se svírají a před očima se mihají sedící pupkáči, tenisový curt a — mozoly dělníka. Žily mi nabíhají... vztek i smutek svírá hrdo... v hlavě víří... Ne, zde to není pro mne... Rychle platím poslední koruny za pivo, beru si tlumok a odcházím... Jen ty housličky a protivný smích pupkáčů mne doprovázejí na další cestu... však pěsti se svírají k odplatě...! Redskin.

**PRO TRAMPY
ZVLÁŠTNÍ VÝHODY:**

NA SPLÁTKY
HARMONIKY,
VEŠKERÉ HUDEB. NÁSTROJE
VELOCIPEDY
A.VACKOŮÁ
PRAHA II. ŠKOLSKÁ 24

TOV Sever.

porada všech zástupců odsad v neděli dne 18. října 1931 v hostinci Pokrok (Fortschritt) u Ducácova v 10 hod. dopoledne.

Kamarádi a osady, vyšlete zástupce nebo přijďte sami přímo v masách. Porada ohledně celostátní sléziny, přednášky delegátů, sportu atd.

Osady, které dosud zástupce do TOV nevyšlaly, necht se dostaví. S ohromným juchuchů TOVS.

Kamarádi, kteří jedete v sobotu 10. října

do Plzně!

Sraz v sobotu v 5 hod. odpoledne před redakcí, Praha I., Rybná 23.

Taneční zábava

T. C. Děti neklidu koná se ve čtvrtek 5. listopadu v Národním domě na Žižkově.

ZEPTEJTE SE vašeho osadního kolportéra, zda už vyrovnal měsíční účet za časopis. Ať vám ukáže stvrzenku!

Žádáme všechny předplatitele, aby vyrovnali předplatné, jinak zastavujeme další zasilání časopisu!

Leo Jill:

vzpomínka na ostravský sirotčinec

Byl podzim 1917. Deštivé odpoledne zhoršovalo ještě více naši špatnou náladu. Meřli jsme domácí vězení, hlad, každý musel dřepět na svém místě, nemodlil-li jsme se právě.

Najednou celý ten mrtvolný stav proměnil se v prudký běh nas všech, přes schody, dvůr a nahrnulí jsme se do jídelny ke stolům, které k našemu překvapení zely prázdnou. Teď se ví, že kravál jsme dělali řádný. V tom vstoupila do dveří sestřička představená (zvaná hyena), buldočí tváře se zlatými brýlemi, ze kterých vystupovaly oči dračice. Na naše „— chválen án žiř kristas“ křikla: „Bando, co tu chcete, svačina dnes není, máte domácí vězení, nic nedostane žiř a budete se hned modlit růženec“ (toho dne po jedenácté). Práskla dveřmi a zmizela v přepychové a hřdem přeplněné místnosti jeptišek. Zatím co si ctihodné sestry cpaly svd svatá bříčka, kluci začli mručet; najednou ztratili strach z bití a řvali, že přehlušili modlitbu ostatních, bolácných kluků.

Za-
tím jeptiška Vulnerie zavolala telefonicky na pomoc poručníka ústavu hostinského Žalaka, chlapa býči síly. Vehnali nás do jídelny a řezali nás za pomoci pana Žalaka hlava nehlava. Potom nám dělali přednášku o nadlidské lásce a starosti k nám. Co prý tomu řeknou páni Nejezchleba a Dovrtěl a ještě asi deset páterů, kteří chodili pravidelně k jeptiškám na návštěvy. Nakonec dostal jeden kluk facku za to, že se smál. Našeho milého Karla a ještě tři kamarady zbil poručník za pobizení zbožné Valnerie do krve, až omdleli. Poračili jim, aby se vykoupali a tak omyli čertovu krev, jak řikala Vulnerie. Karla odvezli do jičínské polepšovny. Se slzami v očích se s námi loučil — po prvé jsme jej viděli plakat. Více jsme se s ním neshledali.

„Já ti mám abstraktní holku!“

„Jak to?“

„No, představit si ji můžu, mluvit vo ni můžu, ale máknout na ni nemůžu.“

„Tak ml Jarda povídal: Pověz mi Pepíku . . .“

„No, a pověsil si ho?“

Nejpohostinnější národ jsou jistě Angličané, protože každéj furt říká: jez, jez, jez. —šefe—

„Co to hlbaeš?“

„Ale doktor mi předepsal slany vzduch, tak před sebou mávám slanečkem.“ —šefe—

„Nikdá si neseďám na zem!“

„Bojiš se mravenčí?“

„Vo to né, ale já si jednou při sedání kopnul do flašky s pivem.“ —šefe—

„Tondo, z těch kanadek, cos mě před měsícem prodal, mě už lezou prsty.“

„No, a co bys chtěl, aby ti z nich lezlo?“

Sára: Móric, zítra se vykoupáš, koupíš si aový lusekle, půjdeme do divadla.

Móric: Dobře, Sára, udělám.

Sára (v divadle): Móric, ty sis nekoupil lusekle.

Móric: Ale, koupil a dej už pokoj.

Sára (při II. jedn.): Ty, Móric, to není možná, ty sis je nekoupil.

Móric: Ale koupil a už dej pokoj.

Sára (při III. jedn.): Móric, ty sis je nekoupil.

Móric: Ale koupil, podívej se, ještě je mám v kapse — a teď už dej pokoj!

**Řni haléře lēm, kteří
si vás jako zákaz-
níků neváží!**

Pošlete nám adresy hostinců, kam chodíte! Žádejte všude vašeho „TRAMPA“!

Drby z čundrů.

**KANADY — LYŽAŘSKÉ
BRUSLAŘSKÉ-SPORTOVNÍ**

OBUV

FRANTIŠEK PROVAZNÍK
nástupce

Mir. Procházka,

Mladá Boleslav, Pražská Brána 109

Obuv vesměs ruční práce.

a trampuje se ...!

Můj brácha je tramp. No vážně, notomci, nesmějte se. Tramp. Nechal tancování a teď dlouho do noci zpívá tyhle ty „trampské“. Doprovází se na kytaru a — hergotkrucifix, kdybych věděl, kteréj pastoušek mu ji půjčů, hned se jdu k němu učit hrát na saxofon. — No, samozřejmě, postavili si chatu. Krásnou chatu. Tisíce výhod. Co na tom, že nestojí zrovna v lese? Hlavně, že k hokynaři je pět minut, do hospody deset a domů pánďct minut. A trampuje se ...!

„Když se blíží sobota, v dáli volá samota“, tedy Kadlík (jako můj brácha) „jede“ na tramp. Ježíš, to je legrace! Dvě peřiny na záda, polštář pod paždi, tři deky pod druhé, budíka kolem krku a hajdy — na osadu. A když prej pak zaplane táborak (prozatím imitace v kaminkách), když staří kamarádi se sesednou kolem a začnou zpívat, tu dlouho, dlouho do noci zasněným zrakem vydrží hledět — třeba jak u Benešovskéjch zametaj dvůr. — A ráno, když slunko zlatým paprskem políbí zelené stráně, když skřivan rozhodí tisíce jasavých trylků po polích, vycházejí staří kamarádi ruku v ruce z chaty a jdou, jdou — no, dou hořt domů, na kafe. Opět na široká ramena složí peřiny, polštáře, deky a odkoukaným krokem starých matrosů — — — no, máte dost, čtenáři?

Kluci, vážně, až přijedete do Ouval, a uvidíte takhle večer mladého muže, slušně oblečeného, s balíkem peřin na zádech, nevolejte četníka, nekřičte — to není zloděj, to náš Kadlík „jede“ do osady „Jucatan“. — šefe —

muž, o němž se mluví, aneb kráva zajíce nedohoní

Byl jednou jeden psavec, který začal psát ubřečené hvězdářské románky pro sentimentální paní a dívky československé. Poněvadž tehdy panoval v národě přenáherný vkus, dotáhl to pan spisovatel, bohudíky, se svými kravinkami až ke slávě. Tehdy se mu počaly prachy jen hrnouti a Jsa založen více obchodně než literárně, zkoumal, zkoumal, co je ve floru. A hle, on tu tramping. I sedl pan psát a vypořil snadno a rychle trampský román. Hysterické dívky omdlévaly blahem, starší dámy vrkaly rozkoší. Načež by román jako obvykle zilmován. Byl tak dokonale bibý, že trampové po jeho shlédnutí se stříleli, věšeli, ano i abstinenci se oddávali. Našla se dokonce jakási trampská osada, která v stídivém pomnutí smyslu jmenovala pana spisovatele čestným členem a pozvala ho do své schůze.

A taky jo!

Uderem osmé vplul do překvapeného plena trampů slavný muž a zvolal: „Jsem vrchní ministerský spisovatel Willibald Billiboj Newcastle! Ahoj!“

Trampové trnuli úctou a když jim otrnulo, vstal osadní bib a děl: „Mistře, dojem je příliš silný, než abychom zbytečně kecali. Dovolte, abychom vás, co slavného muže, interviewovali!“

Básník kývl, stručně usedl a řekl břitce: „Ptejte se!“

I. Bib: „Siovutný mistře, přijímáte nabízené čestné členství naší osady?“

Mistr: Kamarádi, nemožno! Pro naprostý nával práce nemožno. Považte, mám rozděláno sedm románů, o služce vedle nemluvě. A pak — jsem stár... (hlas nabývá tragického tónu). Proto píši, abych si udržel mládí, ahoj, kam jsi prchlo, mládí moje, pane vrchní čtyři syrecky s cibulí... Co jsem chtěl říci, ano, proto píši o mládí, o kráse, s celým zárem, s celou duší, jsem jako každý slavný spisovatel podceňován, zneuznáván, ale do roka a do dne, Lomikare, toho bohda nebude, promiňte, už zas ml to leze na lébu — bah, darmo mluvit. Jsem nepochopen, ježto jsem jediným samostatným, neovlivnitelným, bezpohlavním literátem. Svým osudem jsem podoben Vrchlickému, Na ty pomníky, co mi vystavěj, jím kašiu, když dnes, dnes...“ (Zde se mistr rozplakal.)

I. Bib (dojatě): „Jak tvoříte, barde?“

Mistr (vzrušeně vyskočil): „Oh, zcela originálně, ujšťuji vás! Mám ve své pracovně modrou desku, na kterou se ve chvíli inšprace upíatě dívám. Vidím vřidny: Vily, Krakonoše, trpaslíky, trampa s trampkou, dlabaný kanoe, hory, lesy a skály výsoké... — Tyto zjevy hlasitě jmenuji, křičím jako ze sna, načež ustrašená choť vše pečlivě zapisuje. Nu, a z těchto věcí pak společně mastíme román...“

I. Bib: Velký básníče, jaký je váš náhled na váš ilim?“

Mistr: „Můj ilim, oh, to je slavný film. Námětem a originálníou předčí i „Matku Kráčmerku“. Že mu snad mnozí neporozuměli, nechápal — oh, zkuste házet perel sviním... Neznáte zákulisí, hoši, mrzká kampaň proti mně je vedena časopisem „Kulišek“ a „Vilimkovým jzdním řádem“, který mžto piátkům jsem odmítl spolupráci.“

I. Bib: „Co říkáte trampingu?“

Mistr: „Je to poblouznění hnusníků, libujících si ve zvičilostech. Můj ilim je vzat ze života islandských trampů, nikoli zdejších. Na Islandě, tam je demokracie. Islandský král hraje v neděli tennis se svojí kojnou a nechá si vod ní tykat. Ale trampové zde? Jsou to zlotřilci, nosící dlouhé nože. Prosim, co se ml nestalo. Jdu lesem v průvodu dámy, proti nám jde smečka hnus-

OBUV

pro veškerý sport, jako **kanadky, lyžáky, bruslařské, do boxu, tretry, kopačky a moderní obuv**

la **jakosti** **Josef Tamáš, Praha II., Vyšehradská**
Vám dodá **Josef Tamáš, Praha II., třída č. 4.**

Při odvolání na tento insert sleva.

TOMÁŠ

ných trampů a jeden z nich rce: Hele, ta má prsa! To je hrozné, ohydzné, smutné. Znáám případ, kdy celá osada, čítající 237 trampů, zneužila slepého kolovrátkáře...“

I. Blb: „Pane spisovatel, fáma dí, že hrdiny svých románů tvoříte podle sebe!“

Mistr: „Ó, miadý muži, pouze z padesáti procent! Na příklad tam, kde Dynamitový Dan líbá Kostu, to jsem já, pane vrchní, eště sklenku pěnivého, a naproti tomu, kde ona mu za to vrazí přes držku, to už nejsem já. Vemte si egyptku!“

I. Blb: „O, cigaretu od velkého muže, tu si uschovám!“

Mistr: „Zahanbujete mne, ostatně, měřím jen metr šedesát šest.“

I. Blb: „Smíme prosit o autogramy?“

Mistr: „Rád vám podepiši svá díla, kamarádi... Ano, ano, můj film je zdařilý, zviášť ke konci, kdy zhrzeuá Kosta je v pralese přepadena rozzuřeným stehlíkem, ten konec je velice silný, prosím, ještě jedno pivo!“

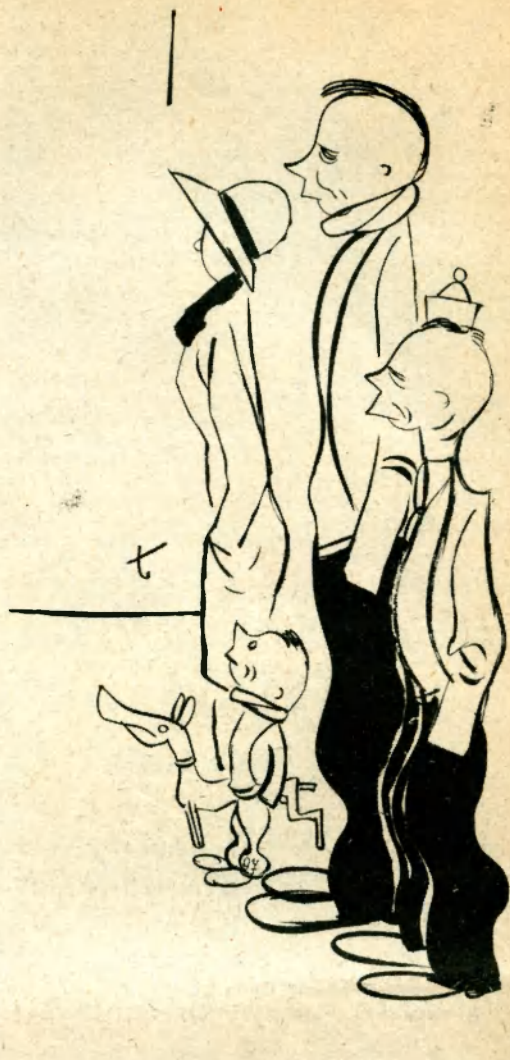
I. Blb: „Pane spisovatel, slibte nám, že v příštím svém románě nezapomenete na naši osadu...“

Mistr: „Ano, ano, přátelé, nezapomenu. Ale čas již drahně pokročil, loučím se s vámi... Zde jest má pravice... Nazdar, ahoj!“

Osadní kytara hraje: „Loučení nic mezi námi nezmění“ a „Vím, že přijdeš zas“, trampově mávají šátky a mistr dělá pukrdle. Opona padá.

Závěrečná poznámka redakce:

Bohužel — tento příběh se opravdu stal.

— Žiji jako v ráji. Také nemám co na sebe a také čekám, až mě kvartýrská vylhodi.

— šefe —

— Kdy jste se narodil?

— Hm, chcete mi snad koupit prezent, pane pendrek?

— šefe —

**Nejlepší paštiky
a konzervy jsou**

zn.
Dělnické nzenářství a řeznictví
Praha-Karlín, Palackého 63.

— Nemáš tu lžici na boty?

— Dovol — ale my boty nežerem.